

ת"ר מרשות הרבים לרשות הרבים ורשות היחיד באמצע **רבי** מחייב וחכמים פוטריין.
רב ושמואל דאמרי תרוייהו: לא חייב רבי אלא ברשות היחיד מקורה דאמרינן ביתא כמאן דמליא דמי אבל שאינו מקורה לא.

אמר רב חנא אמר רב יהודה אמר שמואל: מחייב היה **רבי** שתיים אחת משום הוצאה ואחת משום הכנסה.

יתיב רב חנא וקא קשיא ליה: למימרא דמחייב **רבי** אתולדה במקום אב והתניא **רבי** אומר דברים הדברים אלה הדברים אלו שלשים ותשע מלאכות שנאמרו למשה בסיני.

אמר ליה רב יוסף מר אהא מתני לה וקשיא ליה דרבי אדרבי און אדרבי יהודה מתנינן ולא קשיא לן:

דתניא מרשות היחיד לרשות הרבים ועבר ארבע אמות ברשות הרבים **רבי יהודה** מחייב וחכמים פוטריין.

אמר רב יהודה אמר שמואל: מחייב היה **רבי יהודה** שתיים אחת משום הוצאה ואחת משום העברה.

דאי סלקא דעתך חדא הוא דמחייב מכלל דרבנן פטרי לגמרי הא אפיק לה מרשות היחיד לרשות הרבים.

ממאי? דילמא לעולם אימא לך רבי יהודה חדא הוא דמחייב ורבנן פטרי לגמרי.
והיכי משכחת לה? כגון דאמר עד דנפקא ליה לרשות הרבים תנוח. ובהא קמיפלגי דרבי יהודה סבר אמרינן קלוטה כמה שהונחה ואיתעבידא ליה מחשבתו, ורבנן סברי לא אמרינן קלוטה כמה שהונחה ולא איתעבידא ליה מחשבתו. אבל אתולדה במקום אב לא מחייב רבי יהודה.

לא סלקא דעתך, דתניא: רבי יהודה מוסיף אף השובט והמדקדק אמרו לו שובט הרי הוא בכלל מיסך מדקדק הרי הוא בכלל אורג.
מאי לאו דעבדינהו לתרווייהו בהדי הדדי ושמע מינה מחייב היה רבי יהודה אתולדה במקום אב.

ממאי? דילמא לעולם אימא לך רבי יהודה אתולדה במקום אב לא מחייב ובהא קא מיפלגי דרבי יהודה סבר הני אבות נינהו ורבנן סברי הני תולדות נינהו.

תדע דקתני "רבי יהודה מוסיף", אי אמרת בשלמא אבות מאי מוסיף מוסיף אבות אלא אי אמרת תולדות מאי מוסיף!?

איתמר נמי: רבה ורב יוסף דאמרי תרוייהו לא חייב רבי יהודה אלא אחת.

אמר ליה רבינא לרב אשי: ולמאי דסליק אדעתין מעיקרא דמחייב היה רבי יהודה שתיים אי להכא קבעי לה להכא לא קבעי לה אי להכא קבעי לה להכא לא קבעי לה אמר ליה באומר כל מקום שתוצה תנוח: